

Mosty

„A tak, všade po svete, kdekoľvek moja myseľ ide alebo zastane, naráža na verné a tiché mosty ako na večnú nenasýtenú ľudskú žiadosť zblížiť sa, zmieriť a spojiť všetko to, čo sa zjaví pred našimi očami a nohami, aby nebolo rozdeľovania, odporu a rozlúčiek... Koniec koncov, všetko to, čo formuje náš život – myšlienky, úsilie, pohľady, úsmevy, slová, povzdychy – všetko to sa pokúša dostať sa na druhé pobrežie, ktorým sa riadi ako cieľom a na ktorom dostáva svoj pravý zmysel. Musí niečo prekonať a premostiť: neporiadok, smrť a nezmysel. Všetko je priechod, most, čie konce sa tratia v nekonečnosti... Všetka naša nádej je z tej druhej strany.“ Ivo Andrić

Divne, náš laureát Nobelovej ceny, Ivo Andrić, bol zaujatý mostom. Tento objekt by mal skôr ohromiť architekta a nie spisovateľa. Vidno, že spisovateľovi, v jeho hlbokom premýšľaní, pomáha termín a predmet mosta. Kým si pozorne všíma most, vníma jeho zmysel, zámer a účel a teda nahliada hlboko do ľudského vedomia, človekovho ducha. O výsledku sa zmieňuje vo svojej eseji *Mosty*, prináša reálny a pôsobivý obraz s princípmi o duchovnej človekovej tendencii, aby spájal to, čo je rozdelené a neprekonateľné. Človek túži po harmónii, kráse, dokonalosti, nesmrteľnosti, chce prekonať prekážky, protiprúd, chce spojiť dva opačné múry priepasti, dve pobrežia jednej rieky, ostrovy s pevninou... Ukázal v tom vynikajúcu silu svojej mysle, a tak premostil mnoho vecí takmer vo všetkých aspektoch života a žitia. Avšak musíme sa pozastaviť pred jednou priepastou, ktorú žiadna ľudská bytosť nemohla vlastnou silou prekenuť a dostať sa na druhú stranu, nedokázala uspokojiť svoju neopísateľnú túžbu, dosiahnuť cieľ, kde všetko dostáva svoj zmysel. To je neprekonateľná bezodná priepasť, hĺbočina, ktorú človek svojím vlastným úsilím nemôže prekenuť. Všetci poznajú tento problém v rôznych aspektoch: fyzika – metafyzika, rozum – viera, hmotný svet – duchovný svet, človek – Boh. Biblia, o ktorej génius Goethe píše, že sa stáva čoraz lepšou, keď ju človek chápe vo väčšej miere, vysvetľuje tento problém nemožnosti vybudovať most na nasledovný spôsob: Boh existuje, človek existuje, priepasť existuje a existuje aj potreba spojenia – potreba mosta.

Kto je Boh?

Je ťažké, takmer nemožné dať presnú odpoveď na túto otázku, pretože my nemôžeme Boha obmedziť na nejakú definíciu. Podobne ako pripevnením motýľa k podkladu nedostávame motýľa, ale jeho mŕtvolu, tak definovaním Boha dostávame chudobný, chatrný, alebo dokonca nepravdivý obraz o Ňom. Až do dnešného dňa je atóm, hoci ho používame, záhadným tajomstvom. Náš život je takisto tajomný, aj keď ho máme a žijeme. O koľko viac je tajomnejší večný Boh, tvorca atómu a života.

Poňatie Boha je predstavované na rôzne spôsoby, v závislosti od toho, koľko o Ňom vieme a do akej miery sme Ho okúsili. Na tomto princípe Neils Bohr založil svoj náčrt atómu – podľa toho ako a do akej miery ho skúmal. Avšak v dejinách ľudstva sa stalo niečo úžasné a prekvapujúce. Samotný Boh sa zjavil človekovi skrze zrozumiteľné slová, koncepty a ilustrácie. V dávnych časoch sa zjavoval skrze svojich služobníkov a prorokov, ktorým Duch Svätý dával vnuknutie, aby zapisovali to zjavenie. V posledných časoch sa Boh zjavil skrze svojho Syna Pána Ježiša Krista, ktorý osobne, zoberúc ľudské telo, vošiel do času a priestoru a stal sa jeden z nás. Ježiš Kristus je historická osobnosť. Všimli si ho vtedajší rímski novinári a historici ako osobu, ktorá vyvolávala údiv, strach a obrátenie, tak v židovskom svete, ako aj v Rímskej ríši. Kristus započal revolúciu lásky, ktorá pretrváva takmer 2000 rokov na všetkých

kontinentoch, v rozvitých a menej rozvitých krajinách. Na otázku kto je Boh môžeme odpovedať iba menami a atribútmi, ktorými sa ľuďom predstavil samotný Boh. Jeho mená odkrývajú Jeho charakter. Boh je večný, nemenný, slávny, svätý, spravodlivý, žiarlivý, všemohúci, všadeprítomný, Boh nad všetkými bohmi, jediný pravý Boh, milostivý, láskavý, Stvoriteľ, Spasiteľ. Tento Boh chce mať spoločenstvo s človekom.

Kto je človek?

Ťažko je nájsť pravú a úplnú definíciu. Človek sa však snaží predstaviť sa. Materialisti považujú, že je človek najlepší produkt hmoty. Iní tvrdia, že je človek inteligentné zviera. Tretia skupina hovorí, že je človek veľmi zložitý stroj. Štvrtá skupina je názoru, že je človek reťazová reakcia chemických prvkov. Sú aj takí slobodne orientovaní ľudia, ktorí si o sebe myslia, že sú bohmi, ale, žiaľ, tento názor sa ukáže ako nepravdivý, keď zomrú, keďže Boh nezomiera. Iba umelci zachovali obraz človeka, ktorý je bytosť túžiacia po srdečnosti a veľkosti jeho ducha. Ľudia sa teda správajú a žijú podľa svojich presvedčení o sebe a iných. Na základe týchto tvrdení zabijú človeka a nepokladajú to za ťažký čin, keďže je človek iba hmota, stroj, alebo chemická reakcia. Aristoteles povedal: „Ak si v človekovi všímate iba to ľudské, zrádzate ho a prajete mu zle, pretože tým najdôležitejším, čo je v jeho bytí, skrze ducha, človek je predurčený na niečo vznešenejšie a nie iba obyčajný ľudský život.“

Biblia nám odhaľuje, že človek má dve prirodzenosti:

1. **Telesná konštrukcia**, tj. organický základ obsahuje zvláštne orgány. Je úžasné pozorovať ich anatómiu a fyziológiu. Každý úder srdca je div, pretože je nelogický, je nadprirodzený jav; na svete neexistuje žiadny stroj, ktorý by mal kapacitu ľudského srdca a aby bol takého dlhodobého trvania: 70-80 rokov nepretržitého fungovania, bez prerušovania a oddychu.

2. **Duchovná sféra**, tj. neorganický základ, do ktorého sa môže zahrnúť Deviaty symfónia hluchého skladateľa Beethovena, alebo dielo hlucho-nemej a slepej Heleny Kellerovej, ktorá sa stala veľkým filantropom.

Duch je nehmotný a večný. Preto sa neuspokojuje hmotnými vecmi a práve duch je komunikačný kanál, ktorý nás spája s Bohom. Náš duch túži po Bohu a telo ho zamlčuje. Podľa princípov, ktoré stanovil Ivo Andrić, my túžime po druhej strane, na ktorej všetko dostáva svoj pravý zmysel. Takisto všetka naša nádej je z tej druhej strany. Tak, ako čo má mikrobiológia svoj prístroj na pozorovanie mikroorganizmov: mikroskop, astronómia: teleskop, tak aj teológia má svoj prístroj a to je človekov duch, viera. Neodporúča sa pozorovať vlákno chorého pankreasa teleskopom, ale človek to robí: napríklad, Gagarin povedal, že kým letel okolo zeme, nestretol žiadneho Boha.

Biblia nám odkrýva, že je človek Božie stvorenie, že ho Boh stvoril na svoj obraz, pre svoju slávu, s cieľom, aby vládol a spravoval zem. Postavený je na zem ako predstaviteľ Božej vlády, a za svoje spravovanie je zodpovedný priamo Bohu. Avšak, dnes je človek vzdialený od tohto všetkého. Prečo? Náš tretí predmet pozorovania je bezodná priepasť, hĺbočina, a to je hriech, ktorý bráni človekovi preklenúť priepasť.

Pozrime sa na tri duchovné zákony:

1. Zákon duchovného života

Boh je zdroj života. On je počiatok a koniec všetkého viditeľného a neviditeľného. On je vládca vesmíru a nemá počiatok a koniec. Všetko spravuje svojou dokonalou vôľou. Boh chce mať kontakt, spoločenstvo s človekom, chce s ním komunikovať, čiže zaujíma sa o človeka. Hovorí, že nám už tu na zemi chce dať život hojnosti, život, ktorý ma zmysel a ktorý sa oplatí žiť, chce nám dať večný život.

2. Zákon duchovnej smrti

Človek je od Boha odlúčený pre svoju neposlušnosť a hriech, ktorý sa rozširuje po svete ako nákaza. Čo je to hriech? Hriech je všetko to, čo nie je Božia vôľa, čiže každá nezákonnosť. Je to predovšetkým porušovanie Božieho štandardu a Jeho zákona. V našej krajine sú tresty pre porušovanie zákona. Trest pre porušovanie Božieho zákona je smrť. Sú zákony, ktoré stanovujú zodpovedajúce tresty (zväčša peňažný trest), ale sú aj také zákony, ktoré porušením automaticky stiahnu trest. Napríklad, nerešpektovanie dopravnej značky „odbočenie doľava“ môže mať bolestné až smrteľné následky. Najväčšie porušenie Božieho zákona je keď každý ideme vlastnou cestou vzdialujúc sa od Boha a správame sa akoby Stvoriteľ nebol potrebný tomuto svetu. Ak nemáme s Bohom – zdrojom života - kontakt, potom niet v nás života, sme duchovne mŕtvi. Tak, ako mŕtvi človek nereaguje na svet vôkol neho, tak je aj človek, ktorý je odlúčený od Boha, mŕtvy v duchovnej oblasti a nereaguje na duchovné impulzy.

3. Zákon Božieho riešenia

Boh dáva riešenie. On sa rozhodol, že prevezme výstavbu mosta. Prečo? Na to, aby sa most vystaval, potrebné je poznať územie z oboch strán priepasti. Človek nepozná dostatočne svoju stranu a tá druhá mu je celkom neznáma. Avšak, Boh je tvorca človeka a ako inžinier dobre pozná človekov terén. Ten most musí zodpovedať potrebám a zákonom oboch strán. Človek je nedokonalý, svet je nespravodlivý, smrteľný, nie je všemocný, ale Boh áno. Andričov princíp vo výstavbe mosta naznačuje, že prichádza do zmierenia, do spojenia dvoch dávno odlúčených strán. Človek je porušovateľ Božieho zákona a jeho nezákonnosť musí byť potrestaná. Keďže je človek Božie stvorenie, predmet Jeho lásky, človeka je potrebné zachrániť. Situácia je vidno zložitá a človek si nedokáže pomôcť. Všetka jeho snaha, dobré skutky, všetko je márne. Z toho dôvodu Boh ponúka riešenie pre tento neriešiteľný problém – Pána Ježiša Krista. On uspokojil obe strany, dodržal zákony a princípy. Uspokojil Božiu spravodlivosť, keď skrze Neho Boh odsúdil a potrestal hriech celého ľudstva a tiež uspokojil človekovu potrebu dostať odpustenie, keď sám zniesol trest za hriech.

Apoštol Peter vo svojej prvej epištole 3:18 píše:

„Lebo aj Kristus raz trpel a zomrel za hriechy, spravodlivý za nespravodlivých, aby nás priviedol k Bohu...“

Kristus je úplný Boh a úplný bezhriешný človek. Sú dôvody prečo sa stal človekom a jeden z nich je ten, aby mohol zomrieť zrieknúc sa božského práva, keďže je božskosť nesmrteľná. A teda nezobral na seba iba naše hriechy, ale aj trest. Zomrel na rímskom kríži na brehu Gogota neďaleko Jeruzalema, niekde 30.

roku n.l. Niet divu, že Jeho život, Jeho smrť a Jeho vzkriesenie zmenilo chod dejín ľudstva, a tak sa delí na obdobie pred Kristom a obdobie po Kristovi.

Mommsen, známy historik Rímskej ríše, hovorí, že vzkriesenie Spasiteľa je najlepšie overený fakt rímskych dejín. Do človekových dejín vstúpil samotný Boh, a to fyzicky.

Teraz máme most medzi Bohom a človekom, a Biblia hovorí, že ten most je jediný prostredník medzi Bohom a ľuďmi – Pán Ježiš Kristus.

Skutky ap. 4:12 *„A nihto v inom nikom spasenia, lebo ani nihto iného mena pod nebom, ktoré by bolo bývalo dané niekomu medzi ľuďmi, v ktorom by sme mali byť spasení.“*

1. Timoteovi 2:5 *„Lebo je jeden Boh, jeden aj prostredník Boha a ľudí, človek Kristus Ježiš, ktorý dal sám seba ako výmenné za všetkých...“*

Videli sme kto je Boh, kto je človek, čo je tá veľká priepasť a aké riešenie ponúkol Boh ľudstvu.

Z ktorej strany mosta sa ty nachádzaš?

Kam smeruje tvoj život, preč od mosta, či smerom k mostu? Prešiel si cez ten most spasenia? Ako vieš, že si prešiel cez most?

Ak sa nachádzaš z tejto strany mosta, plánuješ tu zostať alebo prejsť cez ten most? Pýtaš sa ako?

Obráť sa k Bohu. Doteraz si išiel preč od Neho a teraz choď k Nemu. Prídi ku mostu – k Ježišovi Kristovi, lebo On je jediná cesta k Bohu. On povedal: „Ja a Otec sme jedno,“ a „Kto vidí mňa, vidí Otca, ktorý ma poslal.“ Boh o Ňom povedal: „Toto je môj milovaný Syn, v Ňom sa mi zaľúbilo, Jeho poslúchajte.“

Biblia nám dáva inštrukcie, čo máme robiť, aby sme boli spasení. V evanjeliu podľa Jána 5:24 Ježiš hovorí:

„Amen, amen vám hovorím, že ten, kto čuje moje slovo a verí tomu, ktorý ma poslal, má večný život a neprijde na súd, ale prešiel zo smrti do života.“

Biblia nám radí, aby sme počúvali, t.j. čítali a verili Ježišovým slovám. Ak si si vedomý svojej hriešnosti, že si porušovateľ Božieho zákona a že si si zaslúžil spravodlivý trest, popros Pána Ježiša Krista, aby ti odpustil hriechy na základe Jeho obeti, ktorú priniesol raz za navždy. Krv Ježiša Krista má moc zmyť a zmazať tvoje hriechy práve teraz, bez ohľadu či sú malé, alebo veľké, či je ich mnoho, alebo málo.

Nezabudni: „...na tej druhej strane všetko dostáva svoj pravý zmysel... a všetka naša nádej je z tej druhej strany.“

Keď si nabadúce budeš všímať mosty, nech Duch Svätý, ktorý usvedčuje svet z hriechu, pracuje hlboko v tvojom srdci, aby si mohol určiť hodnotu najdôležitejšieho a najnebezpečnejšieho životného prechodu a že skrze Pána Ježiša spoznáš Boha osobne.

A.L.